

ja ka wasta tuult, astus ta ise ka lootfitu fiese ja hakkas paati juhtima. Juba sel esimesel korral läks see uus töö suure walitseja läes nii hästi lorda, et sõudmine ja purjutamine paadi peal temale väga suurt head meelt tegi. Wähe aja pärast ei näitand Peeter enam nende wäikeste sõitudega mite enam rahul olema, mis Fause ja Moskwa jõe peal kunni Kolomenska külasse siindisid. Aastal 1691 lasi ta uued laewa ehitajad Hollandi maalt kutsuda, ja lootfituid ja laewu saiwad ehitatud Perejaslawa järwe peale, nüüdse Wladimiri kubermangus. Siin wöttis Peeter ise seda tööd käjile, ja esimine jaht wõi laew, mis seal wee peale lasti, oli tema oma kätega ise kallal ehitamas, Hollandi maa laewa ehitaja Arrijena juhatusel. Esimine Mai kuu päew aastal 1692 oli see suur päew, millal Peeter suure rõõmuga järwe peal selle laewaga sõitis, kus kallal ta ennast ka kangeste higistand. Ja kui uus laewa wägi (Flotte) wiie laewaga walmis oli, alustas Peeter juba laewa meeste kooli, ja pidas ka sagedaste manöwürit, see on, sõda-katset, mis õppimisets väga hästi lorda läksiwad.

Perejaslawska järw, kelle laius 7 ja pikkus 8 wersta, ei wõind ammugi mite Peetri tahtmist ja muret waigistada, mis temal mere sõidu pärast jūdames pakkitses. Mai kuu sees aastal 1694 wöttis ta mere sõitu ete Solowetski kloostri minna, mis Walge meres Solowka saare peale, ehitatud.

Kui ta oli jenna minemas, tõusis äkkiste mere peal nii kange torm, et kõik inimesed, kes temaga selle laewa peal oliwad, lootust elu peastmise peale kautasiwad, ja tema ise ka juba walmistas ennast surma wasta, wöttis püha õhta sööma aega, mis neil seekord ka mere peal ligi oli, ja ootas kartuseta iga silma pill oma surma. Aga Jumal peastis armuga oma ära walitsetud meest ja ka teisa, kes temaga kaasas oliwad. Üks laewa mees, prostoi wene talupoeg, ei kautand mite lootust elu peale, juhtis julgeste laewa ja oli hoolega töös. Onnelikult tüüris ta seda keiserliku laewa läbi tormi ja laenete, ja sai ka wiimaks mere äärtse kiwide wahelt läbi — kaldale. Selle wahwa tüürmanni wõi lootsmanni nimi oli Antip Panow. Peeter I. pani Jumalale tänu märgiks selle ära peastmise eest, jenna paika, kus naad kaldale tuliwad, üks puu rist, mis ta oma käega teind, ja selle peale ta need sõnad fiese lõikand: „Seda risti on kaptein Peeter teinud, aastal 1694.“

Aastal 1695 seadis Peeter I. laewa wäge (Flotte) Woronesi linna, ja selle järele ehitas ta seda meie Balti mere peale.

See wäike paat wõi lootfik, keda Peeter I. esimest lorda Ismailowa külas näinud, hoitakse praegu kui suurt püha mälestust Peeterburgi linnas Peeter-Pauli-kindluses Katedrasi ligidal ühe wäikese kiwi maja sees, raud uste taga, keda Peeter ise ka ehitada lasknud. Seda nimetakse õiguse poolest